

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCALĂ

SENTINȚA NR. 841

Ședința publică din 04 mai 2006.

Președinte

Grefier

Pe rol, soluționarea acțiunii având ca obiect „anulare act fiscal” formulată de reclamanta

str. nr. , jud. în contradictoriu cu pârâta DGFP Suceava.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat pentru reclamantă și consilier pentru pârâtă.

Procedura este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Întrebate fiind, părțile arată că nu mai au alte cereri de probe.

Instanța, verificând actele și lucrările dosarului, constatând probatoriul administrat în cauză ca fiind epuizat și cererea în stare de judecată, acordă cuvântul la dezbateri.

Avocat consideră că atât decizia de impunere cât și cea de respingere a contestației sun nelegale și netemeinice întrucât reclamanta nu datorează taxa pe valoare adăugată stabilită de organele de inspecție fiscală, sens în care, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată cu consecința anulării deciziei nr. /2005 și a deciziei de impunere nr. /9.02.2005, pentru motivele expuse, pe larg, prin cererea de chemare în judecată și cele din răspunsul la întâmpinare. Fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic pentru intimată, solicită respingerea acțiunii ca nefondată, pentru motivele expuse prin întâmpinare, și, menținerea actelor administrative emise ca fiind legale și temeinice.

Declarând dezbaterile închise, după deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin acțiunea înregistrată la această instanță sub nr. /26.01.2006 petenta solicitat, în contradictoriu cu DGFP Suceava, anularea Deciziei nr. din 27 iulie 2005 emisă de pârâtă.

În motivarea cererii, s-au arătat următoarele:

În fapt, prin decizia de impunere nr. /09.02.2005, organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de control Fiscal Suceava au stabilit în sarcina petentei un debit suplimentar de ROL reprezentând TVA, dobânzi și penalități aferente, reținând că în perioada 17 septembrie 2003 – 14 mai 2004 a realizat venituri impozabile prin valorificarea unor produse agricole, venituri pentru care datorează taxa pe valoare adăugată de 19%.

Împotriva deciziei de impunere a formulat în termen contestație, aceasta fiind soluționată prin decizia nr. /27.07.2005 emisă de pârâta DGFP Suceava și comunicată petentei la data de 02.08.2005. Prin decizia sus menționată contestația a fost respinsă cu motivarea că veniturile asupra cărora s-a calculat taxa pe valoare adăugată au fost realizate prin desfășurarea unor activități comerciale, că unitatea este persoană impozabilă în sensul art. 2 și art. 127 din Legea nr. 571/2003, privind codul fiscal și că vânzarea produselor rezultate din exploatarea suprafețelor de teren aflate în administrare reprezintă o operațiune taxabilă pentru care datorează TVA conform art. 1, 3, 126 și următoarele Cod fiscal. S-a mai reținut, de asemenea, că dispozițiile art. 15 din Legea 290/2002 privind scutirea de la plata TVA a unităților de cercetare dezvoltare au fost abrogate implicit prin OUG 78/2003 și că activitatea din care au rezultat produsele valorificate nu face parte din categoria operațiunilor scutite de TVA potrivit art. 141 alin. 2 din Legea 571/2003 privind codul fiscal.

Consideră că atât decizia de impunere, cât și cea de respingere a contestației sunt nelegale și netemeinice întrucât nu datorează taxa pe valoare adăugată stabilită de organele de inspecție fiscală.

Astfel, potrivit art. 7 din Legea nr. 290/2002, modificată și completată prin OUG 78/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 147/2004 unitățile de cercetare dezvoltare prevăzute în anexele acestei legi se reorganizează ca instituție, centre și stațiuni de cercetare dezvoltare, organizate ca instituții publice cu personalitate juridică în subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Sisești”.

Dat fiind faptul că unitatea este instituție publică, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 127 alin. 4, 5 și 7 din Codul fiscal, din coroborarea cărora rezultă că astfel de instituții nu sunt, de regulă, persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, excepție făcând situațiile în care tratarea lor ca persoane neimpozabile ar crea distorsiuni concurențiale. Cum însă petenta nu se află în situația de excepție prevăzută de textele sus menționate întrucât prin valorificarea produselor obținute în cadrul activității de cercetare dezvoltare nu s-au produs distorsiuni

concurențiale, consideră că nu datorează bugetului de stat taxa pe valoare adăugată aferentă veniturilor realizate din această activitate.

Pe de altă parte, potrivit art. 141 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoare adăugată activitățile de cercetare dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare dezvoltare și inovare prevăzute de OG 57/2002. În cauză produsele valorificate în perioada supusă controlului fiscal au fost obținute în cadrul activității de cercetare dezvoltare care nu este o activitate economică în scop lucrativ, veniturile astfel realizate fiind destinate potrivit art. 14 lit. f din Legea nr. 290/2002 cu modificările ulterioare, finanțării proiectelor de cercetare dezvoltare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 15 alin. 2 din Legea nr. 290/2002, astfel cum au fost ele modificate prin OUG 78/2003, acestea nu prevăd expres că veniturile realizate din valorificarea rezultatelor cercetării dezvoltării sunt supuse TVA, regimul acestor venituri fiind supus prevederilor codului fiscal la care s-a referit anterior.

Pentru motivele arătate consideră că nu datorează taxa pe valoare adăugată stabilită de organele de inspecție fiscală, astfel că decizia de impunere și cea de soluționare a contestației sunt nelegale și netemeinice.

În subsidiar, în măsura în care se va aprecia că taxa pe valoare adăugată este datorată, solicită a se reține că potrivit art. 22 indice 1 din Legea nr. 147/2004 pentru aprobarea OUG nr. 78/2003, unitățile de cercetare dezvoltare, reorganizate ca institute naționale sau ca instituții publice în baza prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de scutire la plata obligațiilor bugetare neachitate, precum și a majorărilor de întârziere, penalităților și dobânzilor aferente la data intrării în vigoare a legii. Cum la baza de calcul a TVA în discuție o constituie veniturile realizate în perioada 17.09.2003 – 14.05.2004, iar Legea 147/2004 a intrat în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial nr. 435 din 14 mai 2004, în conformitate cu dispoziția legală sus menționată beneficiază de scutire la plata obligațiilor bugetare neachitate anterioare datei intrării în vigoare a Legii, această scutire operând și pentru taxa pe valoare adăugată aferentă veniturilor realizate anterior acestei date.

În dovedire, s-au depus înscrisuri la dosar.

Intimata a depus întâmpinare la dosar prin care solicită respingerea ca nefondată a contestației formulate.

În motivarea întâmpinării s-a arătat că petenta nu poate beneficia de scutire de TVA, nefiind aplicabile dispozițiile art. 141 alin. 2 lit. a din Legea 571/2003 întrucât activitatea desfășurată de aceasta nu se circumscrie activității de cercetare dezvoltare și inovare ci a desfășurat

activități economice de natura activităților producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii operațiuni taxabile.

În subsidiar s-a arătat că, în mod greșit contestatoarea consideră că în baza art. 22 indice 2 din OUG nr. 78/2003 astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 147/2004 este scutită de la plata TVA stabilită suplimentar de către organele de control.

Conform art. 22 indice 2, unitățile de cercetare dezvoltare, reorganizate ca institute naționale sau ca instituții publice în baza prezentei ordonanțe de urgență, cuprinse în anexele (...), beneficiază de scutire de la plata obligațiilor bugetare neachitate, precum și a majorărilor de întârziere, a penalităților și dobânzilor aferente la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.

Textul legal sus menționate prevede expres că unitățile de cercetare dezvoltare reorganizate potrivit OUG 78/2003 beneficiază de scutire de la plata obligațiilor bugetare neachitate (inclusiv accesoriile aferente) și datorate la data intrării în vigoare a Legii nr. 147/2004. Acest aspect rezultă și conform pct. 7 (3) din Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 5/2004 care se referă la înlesnirile fiscale prevăzute de OG nr. 92/2003 coroborat cu prevederile art. 22 indice 2 din Legea nr. 290/2002, potrivit căruia certificatele de obligații bugetare eliberate de organele competente vor cuprinde obligațiile bugetare datorate, inclusiv dobânzi și penalități de orice fel, aferente la data intrării în vigoare a Legii nr. 147/2004.

Întrucât obligațiile suplimentare cu titlu de TVA și accesorii au fost stabilite prin decizia de impunere nr. /09.02.2005, nefiind datorate la data intrării în vigoare a Legii nr. 147/2004, contestatoarea nu beneficiază de scutire de la plata acestora.

Analizând contestația de față instanța apreciază că aceasta este întemeiată.

Prin decizia atacată (filele 6-10 dosar) s-a respins contestația petentei împotriva Deciziei de impunere nr. /09.02.2005 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /09.02.2005 încheiate de organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal - în subordinea DGFP Suceava.

În raportul de inspecție fiscală și în decizia atacată se reține că, în perioada 17.09.2003 – 14.05.2004 petenta nu a înregistrat, declarat și achitat, în perioada verificată, TVA aferentă veniturilor din valorificarea produselor agricole rezultate din exploatarea tuturor suprafețelor de teren administrate, din producția și comercializarea de rachiuri naturale și din activități diverse.

În această situație, s-a calculat cu debit suplimentar către bugetul statului de RON – TVA, RON dobânzi și RON - penalități de întârziere.

Pentru motivele care se vor arăta în continuare instanța apreciază că discuția asupra aplicabilității dispozițiilor art. 141 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind scutirea de la plata TVA activităților de cercetare dezvoltare și inovare nu este necesară pentru soluționarea cauzei.

Indiferent de calificarea dată activității petentei, respectiv dacă activitatea de producție și comercializare a produselor rezultate din activitatea de exploatare a suprafețelor de teren aflate administrarea acesteia au fost destinate sau nu activității de cercetare dezvoltare și inovare, instanța constată că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 22 indice 2 din OUG nr. 78/2003 privind reorganizarea și funcționarea unităților de cercetare dezvoltare din domeniul agriculturii, silviculturii și industriei alimentare astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 147/11.05.2004.

Acest act normativ prevede că: „Unitățile de cercetare dezvoltare ca instituții naționale sau ca instituții publice în baza prezentei ordonanțe de urgență (...), beneficiază de scutire la plata obligațiilor bugetare neachitate, precum și a majorărilor de întârziere, a penalităților și dobânzilor, **aferente la data intrării în vigoare a legii de adoptare a prezentei ordonanțe de urgență**”.

Nu este necesar a face teoria aplicării în timp a normei civile pentru a constata că petenta se află în situația descrisă în art. 22 indice 2 din OUG nr. 78/2003.

De altfel, textul este foarte clar redactat și neechivoc. Acesta se referă la toate obligațiile restante către bugetul de stat și accesoriile acestora **existente la data intrării în vigoare** a Legii nr. 147/2004 (M. Of. Nr. 435 din 14.05.2004).

Perioada controlată a fost 17.09.2003 – 14.05.2004.

Interpretarea dată textului legal de către intimată este cel puțin ciudată. Textul nu distinge împrejurarea aplicării dispozițiilor sale de data constatării acestora de organele financiare ci, stabilește foarte clar că scutirea operează „ope legis” pentru toate datoriile bugetare neachitate la data intrării în vigoare a legii.

Față de această situație instanța constată că sumele reținute în Decizia nr. .../27.07.2005 a DGFP Suceava sunt eronat calculate întrucât petenta nu datorează aceste creanțe.

În temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 554/2004 cererea petentei va fi admisă cu consecința anulării deciziei atacate și exonerarea petentei de la plata sumelor reținute în actul fiscal atacat.

Pentru aceste motive,

În numele Legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamanta
str. nr. jud. în contradictoriu cu pârâta
DGFP Suceava.

Anulează Decizia nr. /27.07.2005 emisă de DGFP Suceava și
Decizia de impunere nr. /09.02.2005 emisă de DGFP Suceava -
Direcția Controlului Fiscal și Raportul de inspecție fiscală parțială din
31.01.2005 emis de DGFP Suceava - Direcția Controlului Fiscal.

Exonerează petenta de plata următoarelor sume:

- RON - TVA;
- RON – dobânzi aferente TVA;
- RON - penalități aferente TVA.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 04 mai 2006.

Președinte,

Grefier,

Red. C.B.
Dct. V.O. 2 ex.